

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste Dages Hellige

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 4

15. Februar 1908.

57. Aargang

Omvendelse — Præstedømmet.

Tale af Præsident Joseph F. Smith, holdt i et Præstedømme i Liberty Stav,
Mandagen den 28. Oktober 1907.

(Fortsat fra Side 38.)

Verdslige Ting ere af en underordnet Beskaffenhed. Hvis det evige Livs Belsignelser have nogen Værdi for os, da ville vi ikke lade de verdslige Ting drage vort Hjerte og vor Hengivenhed bort fra de Ting, som høre Gud til. Hvad ere verdslige Ting sammenlignede med de Belsignelser, som høre Evigheden til? Denne Verdens Rigdom kan kun nydes en stakket Tid, thi den forsvinder, og den burde betragtes som underordnet i Sammenligning med de Ting, der henhøre til vor Frelse, og det hellige Præstedømme, som er beseglet paa os, samt den Kundskab, som enhver Mand burde være i Besiddelse af, at Jesus er Kristus, at Joseph Smith er en Guds Profet, og at Gud lever og er vore Alanders Fader og vor Herres Jesu Kristi Fader. Jeg sætter mere Pris paa dette end paa al Verdens Visdom; „at kende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus.“ Jeg vilde hellere holde mig til denne Erkendelse, til den Glæde, som den bringer, og den Bejsledning, som den Aland skænker, der kommer fra den samme Kilde, end at besidde alt, hvad Verden kan tilbyde En, og mangle dette, fordi at det, som Verden giver, kan den ogsaa tage tilbage, men hvad Herren giver, vil han ikke borttage. Det hører os til og vil vedblive at gøre det gennem Evighederne. Tro vi de Sandheder, som Pagtens Bog indeholde? Jeg tror, at vi gøre det.

Kirken organiseret paa Frelserens Fødselsdag. Jeg vil her læse det 1. Vers i det 20. Kap., Pagtens Bog:

„Kristi Kirkes Oprettelse i de sidste Dage, som er et Tusinde otte Hundrede og tredive Aar siden vor Herres og Frelsers Jesu Kristi Komme i Kødet, sandt Sted, da den blev retteligen organiseret og stiftet i Overensstemmelse med Vandets Love efter Guds Billie og Besalinger, i den fjerde Maaned og paa den sjette Dag i Maaneden, som faldes April.“

Jeg har til forskellige Tider, for flere Aar tilbage, læst dette Vers for mig selv, mange Gange, men ikke lagt synnerlig Vægt paa den mærkelige Begivenhed, at Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige blev organiseret paa Aarsdagen for Frelserens Komme i Kødet. Men i dette Vers har Herren aabenbaret os, at dette var Tilfældet, nemlig, at det den 6. April 1830 var 1,830 Aar siden Kristi Fødsel. Det glæder mig at vide dette, og jeg tror det; jeg tror ogsaa, at Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige blev oprettet formedest Guds Kraft og ikke af Mennesker; jeg tror den Aabenbaring, som her blev læst, og at denne er den eneste af Herren anerkendte Kirke, som er ham behagelig — den eneste, som han har oprettet; lad saa Verden sige, hvad den vil. De ville maaske sige til os: „Hvor indskrænkede, egoistiske og indbildske I ere, som tro, at I ere i Besiddelse af det eneste sande Evangelium, og at eders er den eneste sande Kirke!“ Nu vel, takket være Herren, at jeg, idet jeg antager denne Tro, ikke er mere indskrænket, end Herren er, med Hensyn til dette Punkt — dette er Summen af det hele; thi han har selv sagt det; det er hans egne Ord, og jeg tror af mit ganske Hjerte, at de ere sande.

Den mest frisindede Religion i Verden. Dernæst vil jeg gaa videre og antage andre Sandheder, som Herren har aabenbaret: For det første, at alle Mennesker undtagen Fortabelsens Børn ville blive frelste; for det andet, at alle skulle høre Evangeliet, hvad enten de have levet i en Uddeling, da Kristi Evangelium var paa Jordens, eller i en, da det ikke var kendt blandt Menneskene; for det tredie, at selv de, der dø, førend de have haft Lejlighed til at høre Evangeliet, skulle faa dette Priviliegium, og at enhver Sjæl, som fødes til Verden, undtagen Fortabelsens Børn, skulle faa det Priviliegium at blive frelste og ophøjede i Guds Rige ved at adlyde Evangeliet, som det er blevet aabenbaret. Er der noget indskrænket i en saadan Tro? Nej; det er den mest frisindede Religion i Verden, fordi den frelser alle, som øve Rettsærdighed — enhver, som omvender sig og kommer til Herren. Dette Evangelium vil frelse ham, enten han hører det blive prædiket i Kødet eller hinsides Graven; der er ingen Forskel. Dette er omfangsrigt nok til min Tilfredsstillelse, fordi det indbefatter alle, som ere døde uden Kundstab om Evangeliet. Denne Lejlighed vil komme til alle, som ønske den, fra Slægt til Slægt tilbage i Tiden lige ned til vores første Forældre, der blevе

satte paa Jordens, for at besølle den. Evangeliet udfører sig for at frelse enhver Sjæl undtagen saadanne, som have annehmen Guds Aands Bidnesbyrd i deres Hjørter og derefter vendt sig bort fra Sandheden og stridt imod den. Saadanne ere tilbøjelige til at blive Fortabelsens Børn.

Fortsættelse med Oplæsning fra Pagtens Bog.

Vi læse videre:

„Hvilke Besalinger blevne givne til Joseph Smith den yngre, der blev kaldet af Gud, og ordineret til en Jesu Kristi Apostel, til at være den første Eldste i denne Kirke,

Dg til Oliver Cowdery, som ogsaa blev kaldet af Gud som en Jesu Kristi Apostel, til at være den anden Eldste i denne Kirke og ordineret under Josephs Haand.

Dg dette i Følge vor Herres og Frelsers Jesu Kristi Maade; ham se al Ere, baade nu og til evig Tid, Amen.

Efter at det thdeligt var tilfendegivet denne første Eldste, at hans Synder vare ham forladte, blev han etter indviklet i Verdens Forsængeligheder;

Men efter at have oprigtigt omvendt og hdmøget sig formedelst Tro, aabenvarede Gud sig for ham ved en hellig Engel, hvis Nasyn var som Lynet, og hvis Klæder vare rene og hvide over al anden Hvidhed,

Dg gav ham Besalinger, der inspirerede ham,

Dg Kraft fra det Høje til ved Midler, der forud vare beredte, at oversætte Mormons Bog,

Der indeholder et faldent Folks Historie og Jesu Kristi Evangeliums Fylde til Hedeningerne og til Jøderne ogsaa,

Hvilket blev givet ved Inspiration, som er bekræftet ved Engles Betjening for andre, og er ved disse forhndt for Verden.“ (20. Kap. 2—10, B.)

„Lader derfor hvert Menneske vogte sig, at det ikke gør noget, uden det før i Sandhed og Retfærdighed for mig.

Dg nu, siger Herren ved Aanden til sin Kirkes Eldster: Kommer, lader os gaa i Rette med hverandre, at I kunne forstaa.

Lader os tale med hverandre, ligesom et Menneske taler med et andet, Ansigt til Ansigt.

Naar et Menneske fremlægger sine Fornuftgrunde, bliver han forstaaet af Menneskene, fordi han gør sine Slutninger som et Menneske, saaledes vil jeg, Herren, gaa i Rette med eder, at I kunne forstaa;

Derfor gør jeg, Herren, eder det Spørgsmaal: Hvortil bleve I bestikkede?

At prædike mit Evangelium ved Aanden, ja Talsmanden, der blev udsendt for at lære Menneskenne Sandhed;

Og dog annehmen I Ander, hvilke I ikke kunne forstaa, og I antoge dem at være af Gud; ere I retfærdiggjorde heri?

Ser, I skulle behvare dette Spørgsmaal selv, dog vil jeg være naadig mod eder. Den, der er frag blandt eder, skal herefter blive gjort stærk.

Sandelig siger jeg eder, den der er bestikket af mig og udsendt at prædike Sandhedens Ord ved Talsmanden, Sandhedens Aand, prædiker han det ved Sandhedens Aand eller anderledes?

Dersom det før anderledes, er det ikke af Gud.

Og etter den, der anammer Sandheden Ord, anammer han det ved Sandhedens Aand eller paa anden Maade?

Dersom det før paa anden Maade, er det ikke af Gud.

Hvorfor kunne J da ikke forstaa og vide, at den, der annammer Ordet ved Sandhedens Aand, annammer det, som det prædikes ved Sandhedens Aand?

Derfor, den der prædiger, og den der annammer, forstaa hinanden, og begge blive opbyggede og glæde sig med hinanden;

Og det, der ikke opbygger, er ikke af Gud, men er Mørkhed;

Det, der er af Gud, er Lys; og den, der annammer Lyset og bliver i Gud, annammer mere Lys, og det Lys bliver klarere og klarere indtil den fuldkomne Dag.

Og atter, sandelig siger jeg eder, og jeg siger det, for at J kunne kende Sandheden og forjage Mørket fra eder;

Den, der er bestillet og udsendt af Gud, er bestemt til at være den største, uagtet han er den mindste og alles Ejner;

Derfor besidder han alle Ting; thi alle Ting ere ham undergivne, baade i Himlen og paa Jordens, Livet og Lyset, Aanden og Kraften, der udsendes efter Faderens Vilje, formedelst Jesum Kristum, hans Søn.

Men ingen er i Besiddelse af alle Ting, uden at han er lutret og renset fra al Synd,

Og derjom J ere lutrede og rensede fra al Synd, da beder om hvad J ville i Jesu Navn, og det skal ske." (50. Kap. 9—29. B.).

Renset og lutret.

Jeg vil nu sige nogle Ord om dette Emne: „Ingen er i Besiddelse af alle Ting, uden at han er lutret og renset fra al Synd.“ Der er heri indbefattet et Princip, som jeg tror er kun lidt forstaaet og fattet af mange af os. Vi maa blive rensede og lutrede — rensede fra al Synd. Hvad forstaaes ved dette? Der menes, at den, der omvender sig og ophører med at synde og bliver født af Vand og Aand, modtager Syndernes Forladelse og er derved renset og lutret fra Synden. J hvilken Stilling vilde en saadan Person befinde sig, forudsat at han fortsatte Resten af sin Vandring gennem Livet uden at begaa Synd, uden at overtræde Herrens Bud og Love? Uanset hans tidligere Synd vilde han dog være ren, som den hvide Sne; hans Synd vilde være udslettede og forsonede overfor Mennesker og tilgivne af Gud, som ikke kan se paa Synd med den ringeste Grad af Estergivenhed. Jeg tror ikke, at nogen af os kan indgaa i Guds Rige med Bevidstheden om, at Synd eksisterer i vort Sind. Vi kunne ikke have en skarp Paamindelse om vores begangne Synd og nyde Guds Hærighed og Dophøjelse i hans Rige; jeg tror ikke, at vi kunne være lykkelige der, med Grindringen om Synd, Overtrædelse og Forbrydelse, som er begaæt i Nødet. Nej! Forsoningen og Kristi Blod udsletter Synden og giver fuld Oprejsning for det urette, som er begaæt; med andre Ord, den afsviser og fjerner det fuldstændigt, og tvætter og renser os saaledes fra al Synd. Jeg tror ikke, at Herrens Tilgivelse er af den Beskaffenhed, at en Persons Synd, naar han har erholdt Forladelse for dem, fremdeles skulle staa for ham, følge ham som et Spøgelse og stadig minde ham om de forrige Forseelser og Synden. Men kom ihu, at naar en Person omvender sig og modtager Syndernes Forladelse og saa derefter vender tilbage til Synden, da ville de forrige Synden, som han har begaæt, komme igen,

og han vil da ikke alene være ansvarlig for de nye Overtrædelser, men Indflydelsen af de forrige Synder vil vende tilbage til ham, og naar han møder frem for Guds Domstol, er han blandt dem, om hvem Profeten Alma i Mormons Bog siger, at „de have en klar Hukommelse af alle deres Synder“. Og de ville blive underkastede en retfærdig Dom.

Garmhjærtigheden skal ikke staa i Vejen for Retfærdigheden. Er Barmhjærtigheden kun den eneste Egenskab i Dommersædet? Skal Guds Retfærdighed og Dom tilside sættes og Menneskene blive antagne i deres Uværdighed formedelst partisk og gunstig Indflydelse og ikke ifølge deres Fortjeneste? Nej, ingenlunde! De skulle dømmes „enhver efter hans Gerninger“, enten de ere gode eller onde.

Er ikke dette retfærdigt? Jo, visselig er det. Vilde I eller jeg bede om en Belønning, som vi ikke havde gjort os værdige til, og som vi vidste, at vi ikke havde fortjent? Vilde vi være lykkelige ved at modtage det, som vi ikke havde fortjent? Nej; vi vilde ikke selv være tilfredse med en saadan Dom, og vor egen Bevidsthed vilde modsætte sig det. Vor egen Retfærdighedsfølelse vilde ikke og kunde ikke antage eller udholde noget af den Slags. Vi ønske kun at blive belønnede for, hvad vi gøre os værdige til — hvad vi fortjene; hverken mere eller mindre. Men vi ere Guds Sønner, og hvis vort Levnet er, som det burde være, da ville vi blive værdige til en Ophøjelse i hans Rige.

Tilgivelse gennem Omvendelse. Men antag, at En begaar Fejl og gaar paa Afveje og formedelst Kødets Skrøbelighed ofte snubler, hvad saa? Herren har sagt, at hvis en saadan ikke omvender sig, vil han være skyldig i alle sine Synder, som han har begaaret. Men hvad skal han gøre for at blive dem fri? Han maa uden Ophold og i al Oprigtighed omvende sig af ganske Hjerte og paany satte det Forsæt, at han vil overvinde Synden, modstaa Fristelsen og ikke lade den saa Overhaand og forlede ham til at gøre det onde. Dernæst maa han i Tro og ydmyg Bon paafalde Herren og med gode Gerninger forny sin Pagt med ham, indtil hans Synder ere ham tilgivne og han gennem den Helligaand erholder et Bidnesbyrd i sin Sjæl desangaaende. Men kom dette ihu og forglem det ikke: Ingen vil nogensinde saa Tilgivelse for sine Synder, uden at han omvender sig; Herren tilgiver ingen uden Omvendelse. Han tilgiver og antager de ydmyge og angergivne, men den ubodfærdige, trodsige og stivnakkede kan paa ingen Maade vente Herrens Tilgivelse, førend han omvender sig og saa godt som muligt gør Opræsning for de begaade Fejl og findes at være værdig til atter at modtage sine Synders Forladelse. Eders Synder ville blive udslettede, hvis Gud antager Eder; hvis Eders Omvendelse er ørlig og oprigtig; hvis I mene, hvad I bekende, og ville sætte det i praktisk Udførelse i Livet. Mineære Brødre, Herren er fuldkommen, og han ønsker, at vi skulle være saa fuldkomne, som det er muligt at blive.

„Sandelig, saa siger Herren, det skal ske, at hver Sjæl, som afstaar fra sine Synder og kommer til mig, paakalder mit Navn, adlyder min Røst og holder mine Besatninger, skal se mit Ansigt og vide, at jeg er,

Dg at jeg er det sande Lys, der oplyser ethvert Menneske, som kommer til Verden,
Dg at jeg er i Faderen, og Faderen i mig, og Faderen og jeg er eet.

Faderen, fordi han gav mig af sin Fylde, og Sonnen, fordi jeg var i Verden og gjorde Kødet mit Tabernakel og boede blandt Menneskenes Børn.

Jeg var i Verden og annammede af min Fader, og hans Gerninger blevet tydeligt aabenbarede.“ (93. Kap. 1—5. B.).

Herren lærer os at forstaa, hvad Slægtstabsforhold der eksisterer mellem os og ham og mellem os og Sonnen, Faderens enbaarne i Kødet. Og, som jeg har sagt, Herren forventer af os, at vi skulle blive et fuldkomment Folk; men vi kunne ikke blive fuldkomne paa een Gang; det kan kun komme gradvis og ved stadig Udvikling. Frelseren modtog ikke Faderens Fylde fra først af, men han skred fremad. Han voksede og tiltog fra Grad til Grad, Linje paa Linje, fra Naade til Naade, og han holdt ved, indtil han var skiftet til at modtage Faderens Fylde; han siger, at vi ligeledes skulle skride fremad fra Naade til Naade, og hvis vi holde hans Bud og efterleve hans Love, da kunne vi gradvis forfremmes, saa at vi tilsidst ville blive værdige til at modtage af Kristi Fylde. Saaledes blive vi ham lig, og dette var en af Hovedhensfigterne, som vor himmelske Fader havde med os, da han satte os her paa Jordens: at vi skulle lære af og føje os efter Mønstret, Guds Søn; at hvor han bor, kunne vi ogsaa bo. Og uden at vi blive lig ham, ved at adlyde hans Bud og Love, ved at tro paa Gud og ved at efterleve Frelserens Principper, kunne vi aldrig bo i hans Nærværelse.

(Fortsættes paa Side 60.)

Er Planeten Mars beboet?

„Mars er beboet! En Race af Væsner med en høj Grad af Intelligenzs bor der og har sandsynlig boet der i Tidsalder. Kanalerne paa Mars ere „Irrigations-“ eller Overrislingskanaler.“

Dette er den bestemte Erklæring, som Prof. David Todd ved Amerikansk Kollegium har afgivet, efter den Tur, han i Selskab med Lowell-Ekspeditionen har foretaget til Andes-Bjergene, hvor denne Planet i Maaneder er bleven studeret og fotograferet. Nu fremstaa disse Spørgsmaal: Hvad Slags Folk bo paa Mars? Ere de høns? Behøve de at være meget stærke for at kunne konstruere saadanne Kanaler? Eller have de store, stærke Dyr eller vældige Maskiner til at bistaa sig i Udførelsen af disse Foretagender? Professor Todd svarer herpaa:

„Om der er Folk paa Mars? Ja visselig, det tvivler jeg ikke paa. Der maa være dueelige Haandværkere og Mekanikere iblandt dem, som ere i stand til at opfinde og lave Maskiner, der udføre det tunge Arbejde;

dog dette er blot Formodninger og ingen videnskabelig Undersøgelse. Vi kunne naturligvis ikke se en Mand, hans Hus eller hans kæmpestøre Husdyr selv gennem vores stærkeste Kikkerter, uden at Manden, Huset eller Dyret var $\frac{3}{4}$ engelske Mil langt, meget bredt og af en mørk Farve. Men hele Kanalsystemet er kunstigt anlagt og et storartet Eksempel paa Industri og Ingeniør-Anlæg."

Professoren siger: „De forunderlige Rækker af Kanaler, som have vægt Astronomernes Beundring og Nysegerrighed, ere udførte af intelligente Væsner, maa ske af en højere Klasse og Rang end Menneskene. Thi, siger han, hvorledes kunne i modsat Fald Systemer af Kanaler — mange af dem mathematiske parallele, nogle af dem i krumme Linjer, medens andre ere i en fuldstændig ret Linje for Tusinder af Mile — blive dannede i et tilsyneladende vist Øjemed, som det kan ses ved Hjælp af Verdens største Kikkert? Videnskabsmænd vide, at Naturen ikke fremviser lange parallele Linjer, og ingen af de krumme Linjer, som Naturen har dannet, ere udførte paa en fuldkommen mathematiske Maade.

„Jeg har bevist,” siger Prof. Todd, „at Mars ogsaa har dobbelte Kanaler, der ikke kan være andet end Frembringelser af intelligente Væsner, som bo der, og dersor tvivler jeg ikke paa, at Mars er beboet“.

At Mars er en døende Planet, at den i fysisk Henseende er øldet meget mere end vor Jord, at det store Kanalnet, som spredes sig over hele dens Overflade, er udført formedeslt en levende Races Anstrengelser, i det Øjemed at vande eller overrisle Jordbunden og derved bidrage til at forlænge deres Tilværelse, er den Slutnings-Theori, som Lowell-Ekspeditionen, der har været i Syd-Amerika, nu er kommen til. Denne Ekspedition har paa Andes-Bjergene, i den klare Atmosfære, været heldig i at tage tydelige Fotografier af de dobbelte Kanaler paa Mars. Skont de forhen have været fotografede, siger dog Prof. Todd, at han aldrig før har set saa klare og tydelige Billeder som de, Lowell-Ekspeditionen har taget.

— Liahona.

Den europæiske Mission.

Det er med stor Tilsfredshed at vi betragte de nedenfor anførte Tal, der ere uddragne fra den aarlige Rapport over den europæiske Mission for 1907; den tyrkiske og den syd-afranske Mission have endnu ikke indsendt deres Rapporter.

Totalsummen er saaledes for den europæiske Mission som følger: 715 Missionærer; 12,669 Medlemmer; Medlemmers Børn under 8 Aar 3,588; 2,101 døbte; 193 døde; 549,952 evangeliske Samtaler; 6,316,826 Skrifter uddelte; 254,180 Bøger omsatte; 45,898 Møder afholdte.

De Sidste Dages Helliges Organ for Skandinavien
Grundlagt 1851 · Udgaaer den 1. og 15. i hver Maaned

Lørdag den 15. Februar 1908.

Nøjagtige Optegnelser.

Vi gøre følgende Uddrag af en længere Artikel, som Præsident C. W. Penrose har skrevet i „Millennial Star“ for 20. Januar:

Enhver Konference har eller burde have en fuldstændig linjeret, trykt Navneprotokol af ensartet Beskaffenhed som de, der bruges i andre Konferencer og Grene. Optegnelserne i disse skulde udføres ifølge de trykte Instruktioner foran i Protokollen. Enhver Grens- og Konferencestriver bør studere disse Instruktioner, indtil han bliver fuldstændig bekendt med dem; Optegnelsen vil da være en ligefrem Sag for En, som kan skrive og læse. Det fordres ikke, at man skal være en uddannet Bogholder for at kunne gøre dette Arbejde; men „hvo, der læser (og skriver), han give Agt derpaa.“ Disse Instrukser burde nøjagtigt efterfølges i enhver Enkelthed.

Alle Grensprotokoller burde nøjagtigt efterses af de respektive Skrivers og udfyldes saa ordentlig og korrekt, som Omstændighederne tillade. Alle Detailler, som Formularen foreskriver, skulde indføres, hvor de ere udeladte; de kunne erholdes af Medlemmer, som endnu bo i Grenene. Hvis nogle ere bortflyttede, emigrerede, døde eller udelukkede af Kirken, da burde de nøjagtige Oplysninger desangaaende opøsøges og nedskrives saa fuldstændigt, som det lader sig gøre.

I Tilsælde, hvor Medlemmer ere forsvundne og intet Spor af deres Opholdsted kan findes, da burde dette ansøres i Anmærkningsrubriken oversor deres Navne. En Liste over de forsvundne, med Oplysninger, hvis saadanne findes, burde affattes af enhver Grensstriver og stadig være ved Haanden, og en Kopi deraf burde tilsendes Konferencens Præsident eller Skriver, som skulde samle dem og have dem forhaanden mulig ved Hjælp deraf at udfinde deres Opholdssted, om hvem der i Konferencens forskellige Grene skulde ske Efterspørgsel. Hvis det erfares, at forsvundne Medlemmer ere rejste til Stæder, som ere i en anden Konference, da burde deres Navne sendes til vedkommende Konferencepræsident eller Skriver, saa at de kunne blive opøsøgte. Naar Medlemsantallet i en Gren eller Konference angives, da skulle selvfølgelig de forsvundne fratrækkes Totalsummen.

Konferenceprotokollen skulde indeholde alle Enkelheder, som en Grensprotokol indeholder, samlede paa en omhyggelig Maade; derfor burde enhver Forandring i Grenene, enten ved Tilsøjning af nye Navne, af

døbte og tilflyttede, eller udflyttne som emigrerede, udelukkede, døde eller paa anden Maade, uden Ophold anmeldes til Konferencepræsidenten eller Skriveren og ved Modtagelsen straks nedstribes i Konferenceprotokollen.

Opmærksomheden henledes ogsaa paa Optegnelsen af Ordinationer i Præstedømmet, hvilket burde gøres ifølge den givne Undervisning, og naar en Person, der holder et Embede, bliver forfremmet eller ordineret til et højere, da skulde Instrukserne i Protokollens 2. Del nøjagtigt efterfølges i et og alt. Ligeledes burde Protokollens 3. Afdeling, hvor Børn under 8 Aars Alderen ere optegnede, heller ikke forsømmes eller noget, som deri burde indføres, blive udeladt. Ligegeyldighed og Forfømmelse i disse Ting er uundskyldelig.

Det er i Virkeligheden intet indviklet Arbejde at nedstrieve disse Optegnelser i Protokoller, forklassede fra den rette Autoritet. Hvis der forekommer Besværheder, da komme de som oftest deraf, at Skriveren forfømmer sin Bligt og ikke i rette Tid, optegner, hvad der skal indføres. Om hver enkelt Ting burde erholdes Oplysning paa Stedet; naar Børn velsignes, Personer døbes eller Ordinationer udføres, da burde Sekretæren nedstrieve det samtidig; ligeledes naar nogen af Kirkens Medlemmer flytte, emigrere, udelukkes eller dø. Det burde ikke opscettes „til en mere belejlig Tid,” og saadanne Forandringer skulde øjeblikkelig meldes til Konferencepræsidenten eller Sekretæren.

Det forventes af Præsidenterne i enhver Konference, at de paase, at Skriverne gøre deres Bligt i den rette Tid og undersøge det udførte Arbejde, saa at Konferenceprotokollen til Dags Dato maa være i sin Orden og de statistiske Rapporter ved Årets Ende være fuldstændige og akkurate i enhver Henseende.

De respektive Søndagsskoler, Kvindesforeninger og Ungdomsforeninger opfordres venligst til at ordne deres Protokoller og Regnskaber paa en tilfredsstillende Maade. Det burde være en let Sag til hvilken som helst Tid og med kort Varsel at give en Rapport over, hvor mange Medlemmer og Funktionærer disse Foreninger have, det gennemsnitlige Besøg ved Møderne, Antal Møder afholdte og andre Ting af Vigtighed. Enhver af disse Organisationer skulde have deres Protokoller, og Grens- og Konferencepræsidenterne skulde gøre sig bekendte med dem. Det forventes, at aarlige Rapporter fra alle disse Foreninger indsendes til Kirkens Hovedkvarter, og de burde være paa rede Haand, naar de forlanges. De præsiderende Funktionærer i disse Foreninger opfordres venligst til at stænke dette deres Opmærksomhed, og de burde altid være rede til at svare, naar Spørgsmaal angaaende disse blive rettede til dem.

Mine Brødre, Konferencepræsidenter, rejrende Eldster og alle, som bære det hellige Præstedømme, ville I stænke disse Instructioner, som her ere givne, Eders Opmærksomhed? Lad dem ikke gaa upaaagtet hen,

Iæs dem forsiktig, læg det paa Hjærtet og sæt dem i praktisk Udførelse; Herren vil da give Eder Kraft i Aaret 1908 til at sætte en højperlig Rekord i Forfremmelsen af enhver Ting, der kan trøste og opmunstre Eder i Eders Arbejde. Lystet og Sandheden bryder frem; Modstanderens Magt maa vige Bladsen. I ville faa Styrke til at udføre Eders Arbejde og Glæde ved at se Følgerne deraf. Kirkens Grene ville blomstre og trives, og mange Sjæle ville komme til Sandheds Erkendelse.

Gaar fremad, og Held være med Eder!

C. W. P.

Forskyttelse.

Peter Petersen forflyttes fra Trondhjem til Københavns Konference.

Dødsfald.

Søster Lena Meling afgik ved Døden i Stavanger, Norge, den 14. Januar 1908. Hun blev født i Egeland, Stavanger Amt, Norge, den 30. August 1829, annamimede Evangeliet den 1. September 1900 og levede og døde som en gudhengiven og trofast Sidste-Dages Hellig.

SøndagsSkolernes Program for Marts Maaned 1908.

1. Klasse.

10. Lektie: Kristi Daab (Matt. 3. Kap. Luk. 3. Kap.).
Johannes og Jesus vokse op til Manddom. — Johannes' Mission.
— Daaben.
11. Lektie: Det første Mirakel. (Joh. 2. Kap.).
12. Lektie: 5,000 Mænd bespiste. (Matt. 14. Kap.).
13. Lektie: Det mirakuløse Fiskedræt. (Luk. 5. Kap.).
Aanden i de tre ovennævnte Lektier er Hjælp og Gavmildhed.

2. Klasse.

7. Lektie: Beskyttet af Herrens Engel — Ismael. (1. Moseb. 16. og 21. Kap.).
Abraham profeterede. — Sara var usfrugtbar i mange Aar. — Abraham øgte Hagar. — Hendes Søn Ismael var 14 Aar gammel, da Isak blev født. — Ismael var ubenvig mod sin yngre Broder. — Han og Moderen blev sendte bort tilføds. — Hagar og Ismael forvirrede sig i Ørkenen. — Frelste af en Engel.

8. Læktie: Esau folgte sin Fødselsret. — Esau og Jakob. (1. Moseb. 25. og 28. Kap.).
Loven sikrede visse Rettigheder til den ældste Søn. — Esau foragtede sin Net. — Hvorledes Jakob fik den. — Esau fortrød hvad han havde gjort og hadede sin Broder, — ønskede at dømme ham. Jakob blev nødt til at forlade sit Hjem, — hans Lydighed blev belønnet af Herren.

9. Læktie: Jakobs Drøm. — En Stige, der naaede til Himmelten. (1. Moseb. 28. Kap.).

Det er en Besignelse at betale Tiende. — Et Tegn paa, at vi ønsker at tjene Herren. — Jakobs Moder sender ham til sine Folk, for at beskytte ham mod Broderens Brede. — Han rejste, stolende paa Herren. — Hans Drøm. — Pagten.

Lær udenad Jakobs Øfste til Herren i det 22. Vers: „Og jeg vil visseligen give dig Tiende af alt det, du giver mig.“ Ligeledes Ordsspr. 3:9, 10.

3. Klasse.

7. Læktie: Jesu Daab. (Mark. 1:9—17; Matt. 2:13—23.).

8. Læktie: Fristelsen. (Luk. 5. Kap., Mark. 1. Kap.).

9. Læktie: Jesus renser Templet. (Joh. 2:13—23., Matt. 21:12, 13.).
-

4. Klasse.

7. Læktie: Kirken i Ohio:

Hvorfor de Hellige flyttede — Abenbaring angaaende Ohio — de første døbte der. — Sidney Rigdon besøger Profeten. — Joseph rejser til Kirtland. — De Hellige flytte til Ohio. — Kirtlands Gren. (Se Kirkens Historie Side 140—145; Joseph Smiths Levnetsløb; Utah's Historie Side 73—81; P. P. Pratt's Levnetsløb Side 49—51 og 65).

8. Læktie: De paafølgende Begivenheder i Kirtland. Se Joseph Smiths Levnetsløb.

9. Læktie: De første store Missioner.

Profetens Rejse i Canada — Parley P. Pratts Mission samme steds, Eldste H. C. Kimball og andre rejser til England — Serejser — Ankomsten — deres Held i England — Hjemrejser. Se P. P. Pratt's, H. C. Kimball's og Joseph Smiths Levnetsløb.

Omvendelse — Præstedømmet.

(Fortsat fra Side 54.)

Kun to Præstedømmer. Dette er et Præstedømssmøde, og paa Eder, mine Brødre, er det hellige Præstedømme blevet beseglet. Jeg ønsker at henvise Eder til det 107. Kap. i Pagtens Bog, 1—4. Vers, en Åabenbaring angaaende Præstedømmet. Jeg ønsker at lægge Vægt paa et Punkt, som ofte er missforstaet, og det er, at der er kun to Præstedømmer i denne Kirke. Jeg ønsker, at de, der tro anderledes, ville slaa det ud af deres Tanker og i Stedet tage Herrens Ord, som han har givet os her i Pagtens Bog gennem Profeten Joseph Smith. Her have vi, hvad Herren siger:

„Der ere twende Præstedømmer i Kirken, nemlig: det melchizedekiske og det aaroniske, som indbefatter det levitiske Præstedømme.

Grunden, hvorför det første kaldes det melchizedekiske Præstedømme, er, fordi Melchizedek var en stor Hyperstapræst.

Førend hans Tid kaldtes det: Det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden;

Men af Ugtelse eller Erbødighed for det højeste Væsen Navn, og for at undgaa at gentage hans Navn for ofte, kaldte de, nemlig Kirken i Oldtiden, Præstedømmet efter Melchizedek, eller det melchizedekiske Præstedømme.“ (107. Kap. 1—4. B.).

Læg nu Mærke til, at alle andre Besiddelser eller Embeder i Kirken ere Anhang eller Tillæg til dette Præstedømme.

Det aaroniske Præstedømme er et Tillæg til det melchizedekiske. Højpræsters, Halvfjerd's, Aeldsters og Bislopplers Embeder have deres Udspring fra det melchizedekiske Præstedømme. En Mand's Pligt i Kirken bestemmes efter den Grad af Præstedømmet, som han holder. Enhver Mand, som er ordineret til det melchizedekiske Præstedømme, er en Aeldste; derfor har Herren sagt, at Joseph Smith blev ordineret til at være en Guds Apostel, til at være den første Aeldste, og Oliver Cowdery blev ordineret til at være en Guds Apostel, til at være den anden Aeldste i Kirken. Apostler, Højpræster, Halvfjerd's og Patriarker ere alle Aeldster. Jeg ønsker ikke, at I skulle tro, at en Mand, fordi han er en Apostel, derfor holder noget over og udenfor det melchizedekiske Præstedømme. Der findes ingen højere Myndighed end dette Præstedømme. Intet Embede i Kirken giver en Mand Rettigheder, der jo ikke ere indbefattede i eller tilhøre det melchizedekiske Præstedømme. Præstedømmet er hverken mere eller mindre end guddommelig Myndighed, og der er ikke tre, fire eller et Dusin af dem; der er kun to Afdelinger i Præstedømmet — det melchizedekiske og det aaroniske. Alle andre Embeder ere Led eller Grene, tilhørende det melchizedekiske Præstedømme, hvilket er efter Guds Søns Orden. En Højpræsts Embede er det præsiderende i det melchizedekiske Præstedømme. De tolv Apostler ere Højpræster, og deres specielle Kald er at være Jesu Kristi Vidner og at administrere i aandelige Ting — de holde ikke noget andet Præstedømme eller nogen

anden Myndighed end den, som er dem giveen i det melchizedekiske Præste-dømme; glem ikke det, S, som ere Lærere i Evangeliet, og som burde forstaa, hvad der henvører til det hellige Præstedømmes Myndighed. De tolv ere Guds Bidner, Jesu Kristi Bidner og Bidner om Joseph Smiths guddommelige Mission. De ere levende Bidner, iførte Kraft fra det høje ifølge deres Kald — Bidner om Mormons Bogs guddommelige Tro-værdighed og om de hellige Abenbaringer, der ere givne Kirken gennem Profeten Joseph Smith, i denne Uddeling, hvori vi leve. Der findes ikke et højere eller helligere Embede, end at være kaldet til at være en Jesu Kristi Apostel, til at vidne om ham for Verden, om hans store Værk, Hensigter og Planer, som de ere tilkendegivne og aabenbarede til Mennesket ved den Helligaands Kraft. Men uagtet dette store og hellige Kald, der paahviler dem, saa nyde og besidde de dog ikke mere og ikke mindre end det, som er kommet til andre Guds Mænd, der bære det melchizedekiske Præstedømme. De holde det samme Præstedømme som en Halvfjærds, og en Halvfjærds holder det samme Præstedømme som en Eldste — en Halvfjærds er en af de „Halvfjærds Eldster“, hvis Kald det er at prædike Evangeliet i Verden, under de tolv Apostlers Vedelse; de sidstnævnte staa under det første Præsidentskabs Bestyrelse. Hvis en Halvfjærds er beskiftet til at præsidere, udenfor sit eget Raad og Quorum, da gør han det ikke i Overensstemmelse med, hvad hans Halvfjærds-Embedes Kald bestemmer — thi det er ikke et præsiderende Embede, det berettiger ham ikke til at præsidere, men kun til at rejse og prædike; han præsiderer ikke ifølge sit Kald undtagen i sine Quorumer; hvis det sker udenfor disse, som en Halvfjærds-Eldste, da er det ifølge Beskif-kelse.

Embedet bestemmer Ansvarligheden. En Eldste holder det samme Præste-dømme, som en Højpræst, en Halvfjærds og en Apostel gør, men han er ikke kaldet til de samme Pligter, Embeder eller Ansvarligheder, og alligevel kunde han præsidere, hvis han er beskiftet dertil. Embedet be-stemmer Ansvarligheden og Pligterne, der paahvile dem, som ere kaldede til de forskellige Embeder i Præstedømmet, efterhaanden som de kaldes eller beskiftes. Dersor, mine Brødre, erindre, at det er kun eet Præste-dømme, hvortil alle andre Embeder ere Tillæg eller Anhang. Det aaroniske Præstedømme er et Tillæg til det større; alle Embeder ere Led eller Grene af det store Præstedømme, hvilket er efter Guds Søns Orden, og over hvilket Jesus Kristus selv staar som den store Øpperste-præst.

Broder Cannon talte om blind Lydighed og om den Beskyldning, der fremføres af vore Fjender, at vort Folk blindt adlyder dem, som ere satte over dem i Autoritet. Maar jeg ser en Mand, hvis Eksempel er bedre end mit, som er mere intelligent, og hvis Levnet er mere følgeværdigt og eksemplarisk end mit, da burde jeg efterligne ham i at gøre hans gode Gerninger, følge hans Eksempel og forsøge paa at gøre

det saa godt som han, og saa meget bedre, som det var muligt; men læg Mørke til: Vi burde ikke følge Mennesker — ikke een af os. Jeg ønsker ikke, at nogen følger mig. Jeg ønsker, at I maatte følge Jesus Kristus; han er Eksemplet; han er vort Hoved, vor Ledet og Styrer. Han er „Bejen, Sandheden og Livet“ og Døren til Faderens Rige. Vi maa følge og efterligne ham og ikke Menneskene, kun forsaavidt et Menneskes gode Eksempel kan foraarsage, at vi gøre og blive bedre. Blind Lydighed — der eksisterer ikke saadan en Ting i denne Kirke. Hvorfor? Fordi en Person, som er blevet oplyst af den Helligaand, kan skjelne mellem det rette og det urette — hvis ikke han har syndet Lyset bort, saa at det er blevet forvandlet til Mørke. Enhver, der er i Besiddelse af den Helligaand, kender Forskellen paa godt og ondt, paa det rigtige og det urigtige; han kan skjelne mellem Lys og Mørke, mellem Sandhed og Bildfarelse; og hvis han har Guds Land og higer efter at gøre ret og at undgaa det onde, da vil han altid vælge Lyset, det gode, det rene, og forsage Bildfarelse og enhver ond Ting. Dette er ikke „blind Lydighed“; det er Intelligens, sand Intelligens! En Mand kan skjelne mellem godt og ondt og alligevel mangle Intelligens til at adlyde det gode og forsage det onde; og hvad mig angaar, da ønsker jeg at besidde baade Intelligens og Kundskab. Jeg ønsker ikke alene at kende Herrens Ord og Billie samt hans Bud, som han har givet mig, men jeg ønsker Intelligens i min Land og Lys i min Sjæl til at gøre og handle i Overensstemmelse med min Kundskab — at adlyde og holde Herrens Bud og Love, som jeg forstaar dem. Der er mange, som mangle denne Intelligens. Satan har stor Kundskab, men det er klart, at han mangler Intelligens til at anvende den rigtig. Han strider imod Skæbnen eller den visse Undergang; han kæmper imod Guds Søn, imod Sandhed og Retfærdighed. Han ved, at hans Lykke er forspildt, hans Dom beseglet, og at Tiden kommer, da han skal bindes og fastes i Ildsøen; alligevel har han ikke Intelligens nok til at omfatte Stillingens sande Forhold og underkue sit trodsige Sind. Han har mange Tilstængere her i Verden. Der er mange Mennesker, som vide, at dette Evangelium er Sandhed; de læse vore Bøger og tro paa dette Værk, men de mangle Intelligens, Mod og Ydmighed til at adlyde og annamme Evangeliet. Jeg ønsker ikke at være i en saadan Stilling. Jeg ønsker Intelligens. „Guds Herlighed er Intelligens“, og Mennesket bliver ikke frølst i Guds Rige hurtigere, end det erholder Intelligens og Kundskab — eller med andre Ord, erhverver sig Kundskab og bruger den paa en intelligent Maade. Dette er Herrens Ord til os.

Nu, mineære Brødre, tilgiv mig, at jeg har op holdt Eder saa længe. Maas Herren velsigne Eder og hans Fred være med Eder. Maatte vi lære Sandheden og vandre i dens Lys; og maatte vi elste den af gansse Hjerte er min Bøn i Jesu Navn. Amen.

Overrislet Land i Utah. Ifølge en Redegørelse, som er udarbejdet af J. A. Edwards, Statens Regnskabsrevisor, udgør det overrislede Land i Utah 2,135,900 Akres. Intet overrislet Land er nu til fordelagtig Optagelse for Nybyggere. Der er tre Regjerings-Reklamationsprojekter under Fuldførelse, hvorved 500,000 Akres ville blive satte i stand til at afgive Høst. Dette Land vil koste 40 Dollars pr. Akre, indbefattet Vandretten. Staten har 350 private Projekter med 700,000 Akre, og den gennemsnitlige Pris paa dette Land indbefattet Vandretten, er 35 Dollars pr. Akre. Det overrislede Land i Utah er værdsat fra 50 til 500 Dollars pr. Akre. Denne Redegørelse blev udarbejdet paa Forlangende af Hr. Allen Miller af Idaho Oplysningsbureau.

Herrens Budbærere.

Gaar frem i Verdens vide Kreds
Og spred det glade Budskaab ud;
Bær glad i Hu og vel tilfreds,
Fordi G faldet er af Gud;
Thi Verden modner sig til Høst,
Og Dommens Time stunder til;
Lad alle høre Eders Røst,
Som gerne til den lytte vil.

Fa raab Omvendesse fra Synd,
Og faa det sønderbrudte lægt;
Og Evangeliet forkynd
Til hver Nation og Stamme, Slægt,
At alle, som vil skilles ved
Alverdens Daarskaab, Synd og Strid,
Maa faa den sande Hjertensfred,
Der vare vil til evig Tid.

Om Modet stundom svigter lidt
Og Modgangsskær komme nær,
Da vid, at Engle smile blidt
Mod den, som Herrens Budskab bær;
Husf paa, vi er i Herrens Haand,
Bevaret, styrket, Dag fra Dag;
Han gi'r os rigelig sin Aland
Og stenker os sit Belbehag.

Vad Vidnesbyrdet trænge frem
 Med Aalandens Hyldes stærke Kraft
 Til hver en Hytte, hvert et Hjem;
 Giv visne Grene Liv og Saft.
 Og maatte Herrens store Værk
 grundfæstes overalt paa Jord,
 Og maatte Zion blive stærk
 Og prise Herren, viis og stor!

John A. Olsen.

Tankesprog. Sorgen skaber Venner af Mennesker, som aldrig vilde være blevne Venner, hvis de stadig havde haft Medgang.

— Der er ingen Genvej til Lykken.

Missionærernes Rapport for Januar 1908.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Gjortte omfatte	Bøger omfatte	Fremmede Øjem behøgte	Evangelierte Gæntaler	Møder afholdte	Døde	Ørbinterede	Børn velfigende
Hyrum J. Jensen	Aalborg	21	5986	418	4027	904	71			2
Charles Jensen	Aarhus	28	6653	360	6283	1073	117			
Lorentz Petersen	København	26	17888	596	17621	967	44	5		
Peter Vorup	Bergen	18	3976	671	3418	525	52	1	6	1
Edw. C. Ekmann	Kristiania	33	8011	706	8226	1413	137	3	1	2
Mathias J. Benson	Trondhjem	20	2215	290	2391	331	41	2		
Totalsum for Missionen		146	44729	3041	41966	5213	462	11	7	5

Inddhold:

Omvendelse — Præstedømmet.	49, 60	Forslyttelse	58
Er Planeten Mars beboet?	54	Søndagsstolernes Program	58
Den evropeiske Mission	55	Overrislet Land i Utah	63
Redaktionelt:		Herrens Budbærere (Poesi)	63
Nøjagtige Optegnelser	56	Missionærernes Rapport	64
Dødsfald	58	Tankesprog	64